

Jeg skal saa gøre en Bemærkning til et Par Ord, det ærede Medlem endvidere har skrevet i sin Betænkning, nemlig følgende: „Danmark har en Pligt til at holde en væbnet Magt til Opretholdelse af sin Neutralitet“. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af denne Paastand, men da jeg ofte har imødegaaet den, skal jeg ikke gøre det nu, fordi det, som sagt, vilde blive en Gentagelse af tidligere Udtalelser fra min Side. Jeg hævder fremdeles, at det danske Folk er suverænt, vi have Selvbestemmelsesret, vi raade for, om vi ville have lidt eller meget eller slet intet Forsvarsvæsen. Og fordi man kan anføre adskillige Videnskabsmænd og Folkeretslærere til Forsvar for denne Udtalelse angaaende Pligten, er det dog kun Papir alt sammen, det er ikke noget, som er bindende og afgørende for os. Det danske Folk kan frit indtage den Stilling, det mener er rigtig, og det er min Overbevisning, at det er det Standpunkt, Socialdemokratiet staar paa. Man har indvendt mod vort Forslag, at det er uhørt, at noget saadant kommer frem, at vor Rigsdag var det eneste Parlament, hvor saadanne Forslag var fremsatte. Den Indvending gælder ikke længere. Det har været os en overordentlig stor Tilfredsstillelse at se, at i den norske Rigsdag er et Forslag omtrent lignende vort blevet indbragt, saa at der nu er to Parlamenter, hvor Forslag om Afrustning er blevet fremsat. Andre Parlamenter i de smaa Lande ville sikkert følge efter, da jeg ved, at vort Forslag har vundet udmærket Tilslutning hos dem. Det har vundet udmærket Tilslutning blandt Socialdemokratiet der, og jeg tror, det ikke vil vare længe, før man ogsaa i andre Lande end Norge og Danmark vil se Forslag i den Retning blive fremsatte.

Jeg tror, der er et Ønske, som besjæler os alle i dette Øjeblik, og det er, at denne Rigsdagssamling snart maa faa Ende. Det har vist sig, at den er unyttig, tidsspildende, og den er kostbar. Jeg udtalte ved første Behandling, at der ikke havde været Grund til at sammenkalde denne ekstraordinære Samling til Behandling af denne Sag. Det har ikke saa overordentlig stort Hastværk, det kunde udmærket have ventet, til Rigsdagen var traadt sammen til normal Tid til Efteraaret. Og nu har det vist sig, som det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at vi ere kørte fast. Vi ere kørte fast paa det gamle, store Stridsspørgsmaal, som vi i over en Menneskealder have stredes om her i dette Land, nemlig Københavns Landbefæstning,

og jeg kan ikke se, hvorledes vi skulde kunne naa til en Løsning. Jeg tror derfor, at noget af det bedste, der kunde ske, var, at denne Forhandling standsedes, og at Rigsdagen snarest mulig blev hjemsendt. Skulde man tænke sig, at denne Sag atter skulde kunne optages til Forhandling, maatte det være paa et andet Grundlag end det, vi have i Øjeblikket. Vi kunne nemlig ikke betragte det Folketing, som sidder her i dette Øjeblik, som et sandt Udtryk for det danske Folk. Et Folketing, der er fremgaaet af en saa bunduretfærdig Valgkredslov som den nuværende, kan aldrig staa som et fuldt gyldigt Udtryk for det danske Folk. Det, jeg derfor kunde ønske, var, at denne Regering, hvis den har Livskraft i sig, eller den kommende Regering, vilde anse det for sin Hovedopgave snarest muligt at skabe et retfærdigt Grundlag for en ny Valgkredsordning. Det er mit Haab, at naar vi fik den, vilde der ogsaa kunne fremkomme et Folketing, der var i Stand til at afgøre denne Sag. Men at optage en Forhandling yderligere, naar den hviler paa et saa falsk Grundlag, som den nu gør, anser jeg for unyttigt. Derfor haaber jeg, at denne Rigsdagssamling snart maa ende, og at vi saa muligvis kunne komme til en Forhandling paa retfærdigere og bedre Grundlag.

Parkov: Jeg skal følge den Vej, som er anvist af de to ærede foregaaende Ordførere, og indskrænke mig til i al Korthed at omtale de Ændringsforslag, som ere stillede fra vor Side, og vor Stilling til nogle enkelte af de andre Ændringsforslag.

Først skal jeg sige, at der er indløbet et Par Trykfejl. Man maa sikkert have Grund til at være meget overbærende i saa Henseende, efterdi der, hvis jeg ikke husker fejl, var ikke mindre end 358 Ændringsforslag at gennemgaa. Disse Trykfejl ere rettede, idet ærede Medlemmer ville se, at der er omdelt et Omtryk af 2 Sider af Betænkningen. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa de to Trykfejl, for at der ikke under Afstemningen skal indløbe nogen Misforstaaelse. Det er saaledes, at Ændringsforslag under Nr. 23 var slaaet sammen med Ændringsforslag Nr. 22 saaledes, at det saa ud, som om begge skulde være stillede af Mindretallet under Nr. 16 og tiltraadte af Mindretallet under Nr. 1. Dette gælder kun det første af Ændringsforslagene, det under Nr. 22, idet nemlig Ændringsforslaget under Nr. 23 indeholder en Be-